

[H. F. Ulrichsen.]

125.000 Kr., helt ned paa en 45 000 Kr.; da var man nede paa Minimum, og vi, der havde med Turistsagen at gøre, maatte opgave at faa nogen Gage for vort Arbejde, der var overhovedet ikke Midler til Disposition til at benytte andet end frivilligt Arbejde i den udenlandske Turistpropagandas Tjeneste.

Jeg kan som Eksempel paa — det synes jeg skal siges her i Rigsdagen i det Øjeblik, man nu drøfter de økonomiske Rammer for den nye Turistpropagandavirksomhed —, hvor omfattende Virksomheden var i Aarene 1930—31, nævne, at paa dette Tidspunkt var Antallet af de Skrivelser, der udsendtes — og de allerfleste af dem vedrører Udlandspropagandaen —, saadan noget som 40 000 pr. Aar, det vil med andre Ord sige 3 Gange saa mange som baade i den forudgaaende og i den efterfølgende Periode.

Om de Midler, der skal benyttes i Turistpropagandaen, er der nogenlunde Enighed. Det fremgaar af den Betænkning, som er udsendt af det af Udenrigsministeriet nedsatte Udvalg. Jeg vil vedrørende dette Udvalg gøre den Bemærkning, at man her i Rigsdagen maaske nok kunde have ventet, at der i dette Udvalg — saaledes som Tilfældet er i de fleste Kommissioner — var kommet til at sidde en Repræsentant for hvert af de store udvalgsberettigede Partier. Dette blev imidlertid ikke Tilfældet. Jeg tror, det var en Fejl, og ud fra et politisk Synspunkt, og ikke mindst ud fra et Rigsdagsmandssynspunkt, maa man i hvert Fald beklage, at en af Konsekvenserne af, at der ikke i dette Udvalg sad Repræsentanter for Rigsdagen, blev, at Udvalget i sin Betænkning fastslaar som en naturlig Rettesnor, at en Rigsdagsmand, i Overensstemmelse med de moderne Teorier om, at Rigsdagsmænd er en Slags anden Klasses Personer, ikke maatte beskæftige sig med vederlagt Arbejde inden for den nye Organisation. Man har i Forvejen i Offentligheden faaet det Indtryk, at Rigsdagsmænd helst ikke maa vederlægges for deres politiske Arbejde, i hvert Fald kun ganske minimalt. Man har dernæst i en hel Række Tilfælde — og dette er et af de mest typiske og mest flagrante — fastslaet, at Rigsdagsmænd heller ikke maa beskæftige sig med andet lønnet Arbejde, der har noget som helst med Staten at gøre. Ben er paa Forhaand udelukket, saaledes at man efterhaanden paa Grund af den Agitation, der er ført om Vederlag til Rigsdagsmænd, er kommet til at fastslaa som Princip, at

Rigsdagsmænd overhovedet ikke bør have andet at eksistere ved end det nok saa tit omtalte forholdsvist beskedne Vederlag, man oppebærer her i Rigsdagen.

Jeg ønsker endvidere at gøre Rigsdagens Medlemmer opmærksom paa, at Turistforeningen for Danmark i de 12 Aar, den har gjort Turistpropaganda, saaledes som det fremgaar af Kommissionens Betænkning, har benyttet samtlige de Veje og Midler i Turistpropagandaen, som overhovedet kendes. Jeg skal ganske kort nævne dem: Udsendelse af Tryksager, Artikler, Annoncer, Publicity, Repræsentanter i Udlandet, Udstillinger, Arrangement af Besøg af udenlandske Rejsbureauekspedienter og Pressefolk, enkeltvis og i Grupper, Fotografier, Film. Kort sagt, alle de Veje, der overhovedet kendes i moderne Turistpropaganda, er blevet benyttet af Turistforeningen for Danmark; men naturligvis har de beskedne Midler, der har staaet til Disposition, ikke tilladt at benytte disse Midler i saa stort Omfang som ønskeligt.

Jeg vil gerne dertil føje en enkelt Bemærkning om de Tryksager, som man i Aarenes Løb har udsendt af Turistforeningen for Danmark. Disse Tryksager har ikke været udgivet i tilstrækkeligt store Oplag, men den danske Turistpropagandainstitution er vist nok den eneste Turistpropagandainstitution i Verden, der har prøvet at efterspore Virkningerne af og Bedømmelsen af sine Tryksager, idet man til de distribuerende Virksomheder Verden over udsendte en Forespørgsel om, hvad man mente om disse Tryksagers Karakter. Svaret var dette, at Kvaliteten var første Klasses, men Kvantiteterne var for smaa. Jeg vil gerne dertil føje, at jeg personlig under Samtaler med og Besøg i udenlandske Propagandainstitutioner har faaet at vide, at flere af de Tryksager, som er blevet udsendt fra den danske Propagandainstitution, er blevet taget som Mønster af Udlandets Propagandainstitutioner, altsaa er blevet anset som forbilledlige. Men Antallet har været alt for ringe, og der har været Punkter, hvor de knappe Midler i allerhøjeste Grad har begrænset Virksomheden.

De 3 Punkter, hvor Turistforeningen for Danmarks Turistpropaganda særlig har svigtet, er med Hensyn til Film, med Hensyn til Arbejdet i Amerika, idet man ikke har haft nogen inden for Turistforeningens Ledelse, der var særlig kendt med Forholdene i De forenede Stater, og endelig med Hensyn til en formaalstjenlig og passende stor Repræsentation i Byen Paris. Paa alle andre Punkter tror jeg, man kan